

CUM LAUDE

Kelly Collins

Cum laude

Kelly Collins

Cum laude
is een uitgave van
Dutch Venture Publishing

Copyright © 2021 Dutch Venture Publishing
Auteur: Kelly Collins
Vertaling: Jen Minkman & Femke de Moor
Oorspronkelijke titel: *Honor Roll*

Omslagontwerp: Jen Minkman / Dutch Venture Publishing
Tekstredactie: Tamara Haagmans

Eerste uitgave mei 2021
ISBN 9789403627205
NUR 343

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Hoofdstuk 1

Toen ik de bus uitstapte op 6th Avenue voelde ik me moe. Ik was al weken aan het neuken voor geld en mijn zesentwintigjarige lijf kon het niet bijhouden. Met nog een halfuur voor de les begon liep ik naar de studentenvereniging voor een cafeïneshot. Het kleine, hippe café was dé plek voor Jade, River en mij geweest toen we begonnen bij de Conciërgeservice.

De koffie was heet en terwijl hij afkoelde, keek ik de campus rond en zag ik hoe stelletjes hand in hand liepen. Blij. Tevreden. Verliefd. Ze flirtten en giechelden terwijl ik jaloers staarde. Dat had ik nooit gehad. Vastbesloten om mijn diploma te halen, had ik relaties opgegeven. Toen ik begon met escortwerk, was dat niet mogelijk. River werd mijn surrogaatvriendin, tot ze verliefd werd op een van haar klanten. Jade was zwanger van haar tweede kind en woonde nog steeds bij haar twee mannen. River trouwde met Jonathan en was druk met zorgen voor hun kleine jongen.

En ik? Ik haalde nog steeds mijn pik tevoorschijn voor geld. De bittere smaak van de koffie temperde mijn bittere stemming. Nog twaalf weken en ik hoefde mezelf nooit meer te verkopen.

Het gewicht van mijn emoties (of misschien was het mijn rugzak) zorgde ervoor dat mijn tempo langzaam was terwijl ik over de campus liep. Professor Thieland was mijn favoriete docent en mijn afstudeerbegeleider. Twee keer per week ging ik naar zijn handelslessen. De lessen op maandag en vrijdag waren de hoogtepunten van mijn week, maar zelfs het vooruitzicht op een van zijn

lessen kon de wolk die boven mijn hoofd hing niet verkleinen.

De collegezaal zoemde door de gedempte stemmen van tenminste vijftig studenten. Op het podium tikte een *ZZ Top* lookalike op de microfoon.

Ik zat op de vierde rij in mijn Hugo Boss-pak en wachtte. Hadden we een gastspreker? Door de piep van de microfoon-feedback werd de ruimte stil.

‘Goedemorgen.’ De hoge stem paste niet bij de man in zijn *Grateful Dead* t-shirt en gescheurde spijkerbroek. ‘Ik ben professor Saunders en ik geef de rest van het semester deze les.’ Gekreun echode door de ruimte. ‘Jack Thieland had een noodgeval in de familie en neemt tot volgend jaar een sabbatical. Dit is het vak *Handel in de eenentwintigste eeuw*. Ik gebruik de syllabus en volg hetzelfde curriculum voor deze les.’

Wat kon er nog meer fout gaan? Het allerlaatste wat ik op dit moment nodig had, was verandering. Ik haalde een vel papier uit mijn notitieboek en schreef het woord *fuck* steeds maar opnieuw. Ik wilde het ’t liefst uitschreeuwen, maar *fuck* schrijven in grote dikke letters met uitroeptekens was helaas mijn beste optie. Ik maakte een prop van het papier en stopte hem in de bekerhouder naast me.

Een slanke en sexy kleine brunette stond naast professor Saunders. Ze zag er knap uit, met rondingen op de juiste plekken, lang, glanzend donker haar en ogen met de kleur van saffier. Ze gaf hem een paar velletjes met aantekeningen en stapte opzij. Ik keek hoe ze het podium afliep en aan een geïmproviseerd bureau ging zitten dat aan zijn rechterkant was opgesteld. Ze tuitte haar lippen en blies het haar dat over haar gezicht was gevallen weg. Ze keek net zo blij als ik me voelde.

‘Twaalf van jullie studeren af en zijn me een afstudeerproject schuldig. Probeer geduld te hebben terwijl we jullie ergens in mijn agenda proberen te zetten. Mijn assistente Mim blijft hier na de les zitten om met degenen te praten die hun presentaties al ingepland hebben.’ Hij pakte een afstandsbediening en zette de overheadprojector aan voor zijn les. ‘Dit is geen ideale situatie, voor geen van ons, maar net als op de aandelenbeurs zijn er pieken en dalen en degenen die

Cum laude

weten hoe ze met de dalen om moeten gaan, zullen pieken.’

De rest van de les ging in een waas voorbij. Ik was afgeleid door de gedachten aan werk en gebiologeerd door Mim. Iets aan haar trok me aan. Ik weet niet of het de manier was waarop haar haar over haar schouders golfde en krullend haar borsten viel, of dat het de manier was waarop het licht in haar blauwe ogen weerkaatste. Ik was al zo lang als ik me kon herinneren een gozer geweest die recht op zijn doel afging dat ik nooit veel details tijdens het versieren van een vrouw had opgemerkt.

De wereld bleef om me heen draaien terwijl ik er blind doorheen wandelde. De les was afgelopen en ik liep naar de tafel.

‘Naam?’ vroeg ze zonder op te kijken.

‘Hoi.’ Een woord was alles wat ik zei. Ik wilde dat ze naar me opkeek zodat ik mezelf in haar ogen kon verliezen.

‘Naam?’ zei ze weer, nu met meer dan een vleugje ongeduld.

‘Hoi,’ herhaalde ik. ‘Ik weet dat je het druk hebt, maar je hoeft niet onbeleefd te zijn. Mim, zo heet je toch?’

Ze keek op van het papier en legde haar pen opzij. ‘Het spijt me. Dit,’ ze spreidde haar handen op de tafel, ‘was niet wat ik vandaag gepland had. Ja, het is Mim, zoals mam, maar dan met een i.’

Haar Britse accent verraste me. ‘Nou, mam met een i, af en toe verrast het leven je met iets wat je niet ziet aankomen. Ik ben Luca Gregorio, trouwens.’ Ik stak mijn hand uit en ze legde zachtjes haar vingertoppen in mijn hand. Ik had haar hand moeten schudden en hem daarna los moeten laten, maar ik was een gladde Italiaan, dus bracht ik haar vingers naar mijn lippen en bleef met mijn mond boven haar knokkels zweven. Een oogrol was niet wat ik had verwacht, net zomin als het terugtrekken van haar hand alsof ik haar met mijn aanraking had verbrand.

‘Werkt dat bij andere meisjes?’ Ze pakte haar pen op en liep de lijst met namen langs. ‘*Krijgt u waar u voor betaalt? Handelen in de eenentwintigste eeuw?*’ Ze citeerde de titel van mijn project alsof het onderdeel van een goedkoop trucje was.

‘Yup, dat werkt en yup, zo ben ik.’ Ik ging op mijn hurken zitten, zodat we op dezelfde hoogte waren. Ooghoogte. Toen onze

blikken elkaar raakten, zou ik zweren dat ik een vleugje interesse achter haar ongeduld zag.

‘Negen mei om twee uur.’ Haar stem was direct. Er was geen ruimte voor onderhandelen.

‘Wat? Nee. Dat is drie weken eerder dan ik had gepland.’ Jezus, hoe moest ik die deadline ooit halen?

‘Je hebt de professor gehoord. Degenen die weten hoe ze met de dalen om moeten gaan, zullen pieken.’

‘Dit is geen gewone piek. Dit is de *fucking* Himalaya.’

Ze schreef de datum en tijd op een post-it en gaf die aan mij. Met een knik van haar hoofd en een grijns op haar gezicht zei ze: ‘Je hoeft niet onbeschoft te zijn.’ Ze keek langs me heen naar de vrouw die achter me stond. ‘Volgende.’

Sprakeloos stormde ik de collegezaal uit en ging gelijk naar de sportschool. Het enige werk dat ik tot nu toe in mijn project had gestoken was een titel uitkiezen. Tenzij ik alles wat ik verder nog moest doen liet vallen, zou ik het niet af krijgen. Ik rolde met mijn schouders, maar de spanning trok niet weg. De enige manier om mijn stress kwijt te raken, was om het eruit te zweten. Ik had nog drie uur tot mijn volgende afspraak. Ik zou er twee van gebruiken om mezelf in een staat van vermoeidheid te brengen.

Een abonnement op de Athletic Club was een voordeel van het werken voor de *Conciërge Services* wat ik binnenkort kwijt zou raken. Jack, mijn trainer, stond bij de gewichten toen ik binnen kwam.

‘Luca, wat doen we vandaag?’ Hij was altijd vrolijk en ik vroeg me af of hij het soms fijn vond om mensen te martelen. Ik trainde constant. Het was de enige manier om het lichaam te onderhouden dat mijn klanten verwachtten en het pluspunt was dat het mijn stress verminderde.

‘Laat me maar hard werken,’ zei ik tegen hem. ‘Ik heb een rottag gehad.’ Ik kleepte me om in een korte broek en katoenen shirt en liep naar Jack toe. Mijn max van drie setjes bankdrukken zou dingen rechtzetten in mijn rare wereld van het moment.

Een keer drukken,

Twee keer drukken,

Cum laude

Drie keer drukken...

Na drie setjes stond ik op van de bank en bukte voorover om mijn knieën vast te houden. Daardoor kon ik verder gaan zodra ik op adem was gekomen.

‘Geef me dertig minuten op de crosstrainer. Ik wil ‘m op cardio hebben, de weerstand en helling omhoog.’

Jack begeleidde me naar de toestellen en liep weg.

De enige die vrij was, was er een tussen een vrouw met een lekkere kont en een dikke gast die een bouwvakkersdecolleté had. Ik klom erop en begon. Een blik naar links en ik viel bijna van de crosstrainer af.

‘Nu niet meer zoveel praatjes, hè?’ Mim trok aan de handvatten en duwde op de pedalen als een professional.

Wat kon ik daar nu op zeggen? Mijn *swag factor* had zijn dieptepunt bereikt. ‘Het lukt me wel, maak je om mij geen zorgen.’

‘Ik maak me nergens zorgen om, Luca.’

Ze wist mijn naam nog. Dat moest goed zijn, toch? Ik wilde niet overtroffen worden, dus zette ik mijn snelheid, weerstand en helling omhoog om net zo hard te werken als zij. *Kom maar op*. ‘Grappig dat we elkaar hier ontmoeten. Er moeten wel honderd sportscholen in de stad zijn.’ Ik hijgde de woorden. Cardio was niet mijn ding. Ik deed het om uithoudingsvermogen te kweken, maar nu ik Claire niet meer had, zou ik in staat moeten zijn het rustiger aan te doen.

‘Deze is de beste, en ik hou van kwaliteit.’ Haar blik ging over mijn lichaam.

‘Vind je het leuk om naar me te kijken?’ Ik hield de handvatten steviger vast, zodat elke spier in mijn armen opbolde en zichtbaar werd.

‘Ik hou van spieren en het is jammer dat die van jou vooral in je hoofd zitten. Opgezwollen ego soms?’ Ze stopte haar apparaat en sprong eraf.

‘Hé, je hebt me verkeerd begrepen.’ Ik stapte van mijn crosstrainer af en volgde haar.

‘Bewijs mijn ongelijk maar, Luca. Koffie, beneden, over tien minuten.’ Ze verdween de vrouwenkleedkamer in voordat ik

antwoord kon geven.

Shit. Ik had tijd, maar wat had het voor nut? *Het nut was dat ik afleiding in mijn leven wilde en zij was knapper dan ooit.* Ik rende naar de kleedkamer en douchte snel. Daarna rende ik in de richting van de koffiebar met mijn stropdas nog in mijn hand. Er waren negen minuten voorbij en ik wilde de kans niet mislopen om het bruinharige meisje te leren kennen die ogen van smaragd leek te hebben.

Gekleed in een loszittende witte tuniek en zwarte yogabroek – *God wat hield ik van yogabroeken* – zat ze aan de bar en tikte ongeduldig met haar vingers op het goudkleurige graniet. Ik gleed op de stoel naast haar.

‘Wat kan ik voor je bestellen?’ Ik gebaarde naar de barista en wachtte tot Mim had gekozen wat ze wilde.

‘Chai thee met honing, alsjeblieft.’ Ze was aardig en vrolijk tegen de vermoeid uitziende barista.

Voor mij was ze als hete saus waar je niet goed tegen kon, maar ik hield wel van een beetje pit in mijn leven. Mim intrigeerde me. ‘Dubbele espresso latte alsjeblieft.’ Ik deed mijn das om mijn nek en kleepte me verder aan.

‘Zoveel cafeïne houdt je de hele nacht wakker.’

‘Het lijkt erop dat ik het nodig heb. Ik heb een project dat drie weken eerder af moet zijn.’ Ik haalde een servet uit de houder en vouwde die in tweeën.

Haar glimlach bereikte haar ogen niet, maar haar lippen plooden zich in een tevreden grijns. ‘Dat is jammer.’ De barista zette onze drankjes op de bar voor ons neer.

‘Zeg dat wel.’

‘Heeft dat invloed op je sociale leven?’ Ze hield de beker voor haar mond en blies op de stomende vloeistof. Ik kon de kaneel in haar thee in de lucht ruiken.

‘Vraag je dit uit interesse?’ Was dat hoe ze het spelletje speelde? Ik was zo onbekend met de *dating scene*. Ik wist niet hoe vrouwen van mijn eigen leeftijd zich gedroegen.

‘Misschien.’

‘Ik dacht dat mijn opgezwollen ego je had beledigd.’ Ik was het

Cum laude

niet gewend dat mensen me afwezen zoals zij eerder had gedaan, dus haar aandacht interesseerde me. Ze bespeelde me goed.

‘Jouw ego prikkelt mijn nieuwsgierigheid. Ik zou graag willen zien hoe je dat in stand houdt.’

Prikkelen was een interessant woord om te gebruiken als je het had over mijn zelfvertrouwen. ‘Ik heb gehoord dat het een geweldige valstrik is.’ Ik spande mijn spieren aan om mijn punt te maken.

Ze probeerde haar lachen in te houden, maar barstte uiteindelijk keihard in lachen uit. ‘Het is logisch dat je sport. Het kost heel wat spieren om dat grote hoofd van je omhoog te houden.’

‘Nu doe je gewoon gemeen, maar ik zal het je vergeven als je met me uit eten gaat.’ *Wat was ik verdomme aan het doen?*

Ze haalde mijn opgevouwen servet onder mijn beker vandaan, haalde een pen uit haar rugzak en schreef haar adres erop. ‘Haal me komende donderdag om zeven uur maar op. Ik hou van Italiaans.’ Ze bekeek me weer voordat ze opstond en wegliep.

Ik zat daar, helemaal met stomheid geslagen. Ik had donderdag dus een date met een frustrerende vrouw die blijkbaar van Italiaans hield. Dat was iets waaraan ik kon voldoen. Een langzame glimlach verspreidde zich over mijn gezicht.

DE GEKKIES VAN DE ZATERDAGAVOND zwierven op Times Square rond tegen de tijd dat de taxi me bij het hotel afzette. Ik was nooit te laat voor een afspraak, hoewel ik gisteren bijna die traditie had gebroken toen een ongeluk in de metro me een uur vertraging had opgeleverd. Vandaag was ik vroeg begonnen. Ik haalde de sleutel van Claires hotelkamer op met nog genoeg tijd over.

Ik liet mezelf de hotelkamer binnen, die in verschillende tinten wit was ingericht. De puurheid van de kleur contrasteerde met de duisternis in mijn ziel. Het leven was een waas geworden. Het enige verschil tussen een pornoster en mij was dat een pornoster betaald werd om voor de camera te neuken. Ik werd betaald om te neuken. Ik stond geen camera's toe en openbare seks stoorde me.

Kelly Collins

Na een blik in de suite wist ik dat Claire me op elk oppervlak in deze kamer wilde neuken. Het bed, de bank, het bad en het granieten aanrecht van de bar, verdomme. Mijn pik zou in brand staan voordat de avond voorbij was.

De ramen lonkten met het felle licht van Times Square dat voor mijn ogen flikkerde. Ik trok de gordijnen dicht en sloot de echte wereld buiten, terwijl ik een van de fantasieën van mijn klant klaarzette.

Na een belletje naar de room service ging ik aan de slag om mijn salaris te verdienen. Claire had bepaalde eisen die ze klaar wilde hebben staan zodra ze aankwam. Het bad moest gevuld zijn met heet water en schuim. De champagne moest in een zilveren emmer bij het bed gekoeld staan. Ik begon met het bad, stak de kaarsen aan en zette de items klaar die ze had laten bezorgen. Toen ik het deksel van de doos haalde, wilde ik het uitschreeuwen. Ik haatte die fucking *fetisj* van haar. Er zaten handboeien in een zweepje, een handjevol briefjes van honderd en een nieuw doosje condooms.

Ik wist hoe dit zou verlopen. Ik zou de deur opendoen in mijn pak van duizend dollar en zij zou doen alsof ze de escort was. Ze zou aankomen in een regenjas met weinig of niks eronder aan. Ik zou haar overhalen om een bad te nemen, waar ze me liet toekijken terwijl ze masturbeerde. “Zichzelf voorbereiden” was hoe ze het noemde, maar het enige wat het veroorzaakte was dat het tweede orgasme langer op zich liet wachten. Het verlengde het spel wat ik het liefst korter wilde hebben.

Ik zou doen alsof ik haar betaalde en zij zou me vastbinden en doen wat ze wilde. In elke andere setting zou dit gezien worden als verkrachting, maar in deze setting was het prostitutie. Ik zou mezelf nog één keer verkopen om mijn doelen te bereiken: succes, financiële vrijheid en respect.

Toen er werd geklopt, bekeek ik mezelf in de spiegel. Ik haalde mijn vingers door mijn haar, gaf het wat Claire een “rommelige sexy look” noemde. Haar laten wachten was onderdeel van het spel, dus deed ik mijn das recht en haalde de pluisjes van mijn kraag tot er een tweede klop klonk. Het zou haar irriteren om te

moeten wachten, maar ze vond het wel lekker om gefrustreerd te zijn. Ik veegde de vermoedheid uit mijn ogen en maakte me klaar voor de lange nacht die voor me lag. Ik stopte mijn zelfhaat weg en plakte een Ken-glimlach op mijn gezicht. *Showtime*.

Ik opende de deur nonchalant, stukje voor stukje. Daar werd ze opgewonden van. ‘Ben jij het meisje?’ Ik maakte mijn stem zwaarder, omdat ze dat heerlijk vond. Een baritonstem zou me een behoorlijke fooi opleveren.

‘Ja, ik ben wat je wilde.’ Haar woorden klonken zacht en ademloos, in tegenstelling tot een stem die bij een krachtige vrouw paste, waarvan ik wist dat ze die was. Ze was een CEO bij de Evictus Financial Group, een groot bedrijf gespecialiseerd in *penny stocks*. Ik gaf Claire altijd wat ze wilde, omdat zij had wat ik nodig had – geld en een voet tussen de deur bij haar bedrijf.

‘Je bent inderdaad wat ik besteld heb.’ Ik ging met mijn hand over haar wang. ‘Prachtig.’ Ik trok haar de kamer in en gluurde naar buiten, alsof we betrappt konden worden. Ik moest mijn rol perfect spelen.

Ik was al achttien maanden bezig om me bij Evictus naar binnen te neuken. Anderhalf jaar was lang om bij een klant te blijven. Ze was een van mijn eerste klanten geweest en we hadden dit soort dates elke zaterdagavond. Elke keer een ander hotel, maar dezelfde situatie. Ik zou haar kapotneuken zodat ze spierpijn had tot onze volgende date. Ze zou me betalen en vaak een gulle fooi in mijn zak stoppen. Op mijn beurt zou ik mijn huur betalen, mijn boodschappen halen en mijn studielening afbetalen. Het was leven, maar nauwelijks een volwaardig leven.

Een secondelang dacht ik aan Mim en stopte die gedachte achter mijn glimlach weg. Ze maakte geen deel uit van deze wereld en ik zou haar geen goed doen door aan haar te denken terwijl ik aan het werk was.

‘Vergeet niet,’ zei Claire, ‘dat ik vooraf betaald wil krijgen.’ Ja, dat was zo en ze zou later het geld aan me teruggeven voor de leuke avond.

Ik haalde de briefjes tevoorschijn die ik in mijn portemonnee had gestopt. Twee cirkels waren te zien in het leer van het

binnenste vakje. Een ervan kwam van het MBA-muntje dat ik van mijn favoriete professor had gekregen toen ik het moeilijk had met mijn lessen. ‘Hou je blik op het doel gericht,’ had hij me verteld en ik had de talisman sindsdien in mijn zak gehad. Het tweede rondje was waar vroeger mijn Heilige Christoffel had gezeten, maar die was nu weg. Ik had ‘m eruit gehaald en in mijn la gelegd. Ik had geen dagelijkse herinnering nodig aan hoever ik was gevallen.

Ik wapperde met de briefjes voor haar neus. ‘Dit zou genoeg moeten zijn.’ Ik vouwde de briefjes en stopte ze in haar jaszak. *Laat de spelen beginnen.* Met een stevige ruk trok ik de riem van de jas los en liet die openvallen. Oh nee, vanavond droeg ze zwarte lingerie. Ze moest een verschrikkelijke week hebben gehad. Paniek schoot in mijn keel omhoog en dreigde me te verstikken. Als ze in een duistere stemming was, wilde ze het ruw en hard doen, wat betekende dat ze geen medelijden met mijn lijf zou hebben. ‘Hoe moet ik je noemen?’

‘Noem me Claire.’ Dat ze haar eigen naam gebruikte was een verrassing. Ze liet de jas op de grond vallen en duwde haar lichaam tegen het mijne. Voor een veertigjarige vrouw had ze een strak lijf, maar ik wist zeker dat het kwam doordat ze mannen als ik voor het ontbijt verslond.

‘Nou Claire, ik heb een bad voor je klaarstaan. Klim erin terwijl ik een drankje voor je maak.’ Ze draaide zich naar de badkamer en liep weg, overdreven wiegend met haar heupen. Ik wist dat ze zich om zou draaien en zou verwachten dat ik haar nakeek. Ik bleef staren, ze keek over haar schouder en glimlachte. Ze was tevreden en dat zou me een aardige bonus opleveren.

Toen ik de badkamer inkwam, was haar donkerbruine haar opgestoken in een clip; ze zat tot in haar nek in het water. Het licht van de kaarsen danste over het schuim, waardoor er een kaleidoscoop aan kleuren gecreëerd werd. ‘Champagne?’

‘Nee, drink jij de bubbels maar. Vanavond heb ik iets sterkers nodig. Ik geef de voorkeur aan whisky.’ Haar jadegroene ogen hadden de kleur van aangespoeld zeewier gekregen. Er was iets mis. Ze was een gewoontedier en dit was niet onze normale

Cum laude

routine. ‘Haal een echt drankje voor me.’

Wat de fuck was er aan de hand? Als ik het haar zou vragen, zou ik de fantasie verpesten. Dat kon ik me niet veroorloven. Ik had het optreden van vanavond nodig voor mijn huur, dus begroef ik mijn vragen en deed ik wat ze vroeg.

Toen ik terugkwam in de badkamer, had ze haar knieën tegen haar borst opgetrokken en huilde ze. ‘Tranen?’ De whisky klotste door mijn onvaste hand in het glas. ‘Wat kan ik doen?’ Hier had ik me niet op voorbereid. Ik was vastbesloten om emoties te vermijden sinds de dag dat ik aan deze baan begon.

‘Doe je kleren uit en kom in bad.’ Haar stem brak een klein beetje. Wat er ook aan de hand was, ze greep de rand met haar vingertoppen beet tot ze wit werden.

Vocht had haar mascara laten uitlopen, waardoor het zwarte spul in dunne strepen over haar gezicht liep. Normaal was ze zo zeker van haar zaak, maar Claire leek vanavond uitgeput en daardoor leek ze kwetsbaar en zacht. Een kant die ik nog nooit van deze vrouw had gezien. We deelden geen liefde of genegenheid, maar we hadden wel respect voor elkaar.

Ik wilde mijn hand uitsteken en haar troosten en dat maakte me bang. ‘Ik dacht het niet; ik heb jónú ingehuurd.’ Het was belangrijk dat ik terugging naar het script. ‘Ik wil je gebadderd, naakt en binnen tien minuten bij me in bed.’ Ik draaide me op mijn hielen om en liep de badkamer uit.

Haar schreeuw volgde me naar de slaapkamer. ‘Fuck het script! Ik wil vastgehouden en getroost worden. Verdien je fucking geld, Luca en kom verdomme hier.’

Woede stroomde door me heen. Toen ik mijn pik verkocht, was dat met een stukje van mijn ziel eraan vast. Ik voelde me alsof ik uit elkaar kon knappen, en ik had het zo ontzettend koud. Mijn tanden knarsten tot mijn kaak zeer deed. Het was de enige manier om de woede binnen te houden.

Aangezien de Dom Perignon helemaal van mij was, haalde ik de fles uit de emmer en slurpte rechtstreeks uit de fles. Iets vertelde me dat dingen zouden veranderen en ik had de 12,5% alcohol nodig om de avond door de komen.

Kelly Collins

Verdomme, ik had misschien wel Claires whisky nodig om het volgende uur door te komen.

Ik liep terug naar de badkamer en trok aan de das die ik vorige maand van Claire had gekregen. De Windsorknoop van blauwe zijde verstikte me bijna. Wie had er ook alweer gezegd dat je je moest kleden alsof je op Wall Street werkte? Elke dag ging ik aan het werk, biddend dat het mijn laatste dag zou zijn, maar ik wist al dat ik dit zou blijven doen tot ik mijn doelen had behaald.

Claires blik werd zacht en ik drukte de paniek weg die in mijn keel omhoog kwam en me dreigde te verstikken.

‘Kom in bad, Luca.’ Ze gooide haar whisky achterover. ‘Eerst wil ik nog meer whisky.’ Het kristallen glas piepte toen ze hem over het marmer van het bad naar me toe duwde.

Dit was mijn leven. Zij riep en ik kwam naar haar toe. Zij eiste en ik leverde. Zij betaalde en ik trad op. In plaats van twee vingers whisky in te schenken, schonk ik er vier in om niet nog een keer naar de karaf te hoeven lopen. Ondanks dat ik mezelf in alcohol wilde verliezen, onthield ik me er toch van. Een van ons moest de controle blijven houden.

Ik verplaatste het glas naar haar hand en begon het langzame proces van mijn pak uitdoen. Zij had troost nodig en ik geld. Met nog zestigduizend dollar aan studielening kon ik mijn doel niet uit het oog verliezen.

Ik gleed in het hete sop en ging tegenover Claire zitten. Ik liet de condoomverpakking duidelijk in het zicht liggen, zodat er geen twijfel bestond waar ik, naakt en in het bad, toe zou overgaan. Ze hield de amberkleurige vloeistof met beide handen vast en keek me over de rand van het glas aan.

Als een kat die door een muis achterna gezeten werd, schreeuwde mijn interne beschermingsmechanisme dat ik moest vluchten en ontsnappen, maar ik ging op mijn kont zitten en hield voet bij stuk. Voor genoeg geld zou ik de waarschuwingen negeren.

‘Wil je praten?’ Mijn relatie met haar was uniek. Ze deelde nooit persoonlijke informatie, wat waarschijnlijk de reden was waarom deze overeenkomst zo lang had geduurd. We waren geen vrienden. Zodra alle toeters en bellen verwijderd waren, was ik